

- поступове розширення житлової забудови міста, сільських населених пунктів і селищ, що веде до розмивання меж поселень та їх «злиття»;
- зміна поглядів населення на якість середовища проживання, прагнення городян мати своє житло за містом через несприятливі екологічні умови;
- велика кількість власних земельних ділянок городян в приміській зоні, що з'явилися в період масового виділення ділянок під садово-дачні товариства;
- утворення нових об'єктів інфраструктури вздовж транспортних магістралей і в рекреаційних зонах;
- зростання кількості особистих транспортних засобів у населення;
- розвинена мережа автомобільних доріг; організоване регулярне транспортне сполучення.

Аналіз розвитку і формування Харківської агломерації показав, що її межі розглядалися дослідниками по-різному. Існує декілька варіантів визначення меж Харківської агломерації, а саме: Харківська міська агломерація, Харківська групова система населених місць, «Зона впливу» м. Харкова.

На основі наведеного вище, можливо зробити висновок, що сьогодні не існує єдиного підходу щодо виділення агломерацій. Тому виникає необхідність визначення основних принципів, властивостей, критеріїв, ознак за якими можливо виділити агломерації та провести делімітацію території зони впливу агломерації.

ВАЖЛИВІСТЬ СОРТУВАННЯ, ПЕРЕРОБКИ ТА ПРАВИЛЬНОЇ УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ

Афенченко К.Л.

Науковий керівник – Панкєєва А.М., ст. викладач

На даний момент кількість звалищ кожного року зростає, тому сортування, подальша переробка та утилізація відходів вже вийшла на перший план у багатьох країнах світу. Тільки в Україні площа звалищ є рівною всій площі Данії. За статистикою кожного року одна людина стає джерелом 400 кг сміття. Також, за останніми дослідженнями вчених в організмі людини вже був знайдений мікропластик. В дослідженні приймали участь люди з восьми країн і у кожного учасника було виявлено мікропластик в організмі. Важливо відмітити, що з 2020 року вступає в силу заборона захоронення сміття на полігонах України. За прогнозами спеціалістів, кількість сміття до 2025 року зросте у

4-5 разів, а вартість його переробки та зберігання – у 2-3 рази. Тому утилізація відходів стала глобальною проблемою екології.

Відходи – цінний матеріал, який може приносити країні великий прибуток. В першу чергу – це генерація теплової та електроенергії за рахунок спалювання відходів, що набуло великої популярності в розвинутих країнах. Але без попереднього сортування цей метод не має сенсу, бо для спалювання використовуються не переробні відходи і якщо до них потрапляє пластик, скло, метал або папір, то до атмосфери потрапляють важкі метали, канцерогени та шкідливі для здоров'я людини гази.

В першу чергу тверді побутові відходи поділяються на: папір, скло, пластик, метал та органіку. Але у кожній категорії є свої особливості. Наприклад, до контейнеру з макулатурою можна класти папір, картон, журнали, газети, але не можна класти чеки, серветки, коробки з-під їжі, паперові рушники, тетрапак та туалетний папір. Якщо сміття сортується і є придатним до переробки, то здавати його потрібно чистим, пляшки, склянки, тетрапак, пакети з-під молока та інші необхідно сполоснути та спресувати.

Більшість відходів, що потрапляють на звалище, можуть використовуватись повторно. Так, наприклад, з макулатури виготовляють нові паперові товари, туалетний та пакувальний папір. Також переробка макулатури знижує вирубку лісів. Скло взагалі унікальний матеріал, що знаходиться у замкненому циклі. Іншими словами, його можна переробляти нескінченну кількість разів без втрати якості. Але слід пам'ятати, що є небезпечні та токсичні відходи, такі як батарейки, енергозберігаючі лампи, медичні відходи, акумулятори, термометри та інші відходи, у складі яких є ртуть. Такі предмети слід відносити до спеціальних пунктів прийому небезпечних відходів.

У різних країнах з цією проблемою почали боротьбу, але кожні зі своїми особливостями. Так, наприклад, у Південній Кореї є контейнери для сортування відходів з вмонтованими датчиками із системою ключ-карт, де вносяться данні користувача і кількість викинутого їм сміття. Для непереробних та органічних відходів окремо купують спеціальні пакети, які продаються в усіх магазинах. Вони мають різний колір, що залежить від району сортування. Також на ньому є детальна інструкція щодо сортування сміття та часу його вивозу. Габаритне та будівельне сміття збирається на спеціально відведених майданчиках і забирається по мірі накопичення. Взагалі, на сьогоднішній день, кожен завод та виробництво у Південній Кореї повинно дотримуватись необхідних норм і стандартів та не перевищувати встановлений процент викидів в атмосферу.

Одна з найбільш екологічно сприятлива країна є Швеція. Її особливість виражається у масштабах, в яких впроваджується сортування відходів, як спосіб життя. Вони не просто сортують сміття, вони його мінімізують, не купують зайвих речей, використовують екологічні матеріали, притримуються мінімалізму у домі, купують речі багаторазового використання, інакше кажучи, не виробляють сміття. На даний момент Швеція, тим чи іншим методом, утилізує більш ніж 99% побутових відходів. Тільки менше 1% сміття потрапляє до звалищ. 50% побутових відходів спалюється для виробництва тепла та енергії, тому 20% електроенергії та тепла в країні забезпечують сміттеспалювальні заводи. В їх диму міститься всього 1% шкідливих речовин. Увесь дим фільтрується, а воду очищують до якості питної. Але цей 1% створює парниковий ефект, тому найкращий варіант утилізації відходів – це переробка та повторне використання. Утилізація повинна бути економічно та екологічно вигідною, а спалювання та виробництво нової продукції виходить дорожче ніж переробка.

Все що ми робимо, кожен наш необдуманий крок тягне за собою великі, значні і, частіше, незворотні наслідки. Тому треба радикально змінювати свої пріоритети і методи утилізації відходів. Ми повинні передати нашу землю наступним поколінням не в гіршому виді ніж ми її отримали, а то і в покращеному.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПЛАНУВАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ЗООПАРКУ

Денисова А.А.

Науковий керівник – Панкєєва А.М., ст. викладач

Зоопарк – єдиний архітектурний комплекс, що гармонійно поєднує природне середовище та штучні споруди. Розміщення такого природного рекреаційного комплексу створює середовище проживання городян ціннішою в екологічному, емоційному та естетичному плані.

Одним з найвідповідальніших моментів проектування зоопарку є вибір принципу організації території. Він може бути: систематичний – тварини однієї групи від виду до класу розміщені в одній експозиції; зоогеографічний – розміщення тварин по сторонах світу; екологічний (ландшафтний) – тварини ставлять в умовах, близьких до їх природного середовища існування; змішаний з використанням декількох систем; популярний – показ тварин, що викликають найбільший інтерес у відвідувачів; кразнавччий – показ тварин, що мешкають в даній місцевості; еволюційний (від нижчих до вищих); зооботанічний – одночасний показ тваринного і рослинного світу різних областей.